

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 9. czerwca 1915.

Treść: (153 i 154.) 153. Rozporządzenie w sprawie ograniczenia produkcji piwa. — 154. Rozporządzenie, któremu ogranicza się rozpowszechnianie kart plastycznych, map, przewodników podróży i opisów miejscowości.

153.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 6. czerwca 1915

w sprawie ograniczenia produkcji piwa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, wydaje się celem ograniczenia produkcji piwa następujące zarządzenia:

§ 1.

W browarach, które uiszczają w pełni podatek od piwa, może być w każdym z miesięcy: czerwiec, lipiec i sierpień 1915 produkowane co najwyżej siedemdziesiąt pięć procent tej ilości brzeczki piwnej (§ 2.), która okazuje się jako przeciętna ilość zbadanej przez władze skarbowe produkcji w odpowiednich miesiącach lat 1912 i 1913. Co do browarów, które w roku 1912 lub 1913 podczas jednego z miesięcy: czerwiec, lipiec lub sierpień dłużej niż dziesięć następujących po sobie dni nie były w ruchu, jest miarodajną dla wypośredkowania poprzedniej ilości porównawczej, zamiast produkcji odnośnego miesiąca, produkcja podobnego miesiąca w roku 1911, a gdy browar i w tym ostatnim roku nie był dłużej niż przez dziesięć dni w ruchu, produkcja odnośnego miesiąca w roku 1914.

Przedsiębiorstwom browarniczym, które korzystały w bieżącym roku ruchu fabrycznego z pięcioprocentowego opustu podatku od piwa (§ 1., część I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120), wolno

osiągnąć miarodajną w myśl ustępu 1. ilość porównawczą w wysokości do ośmdziesięciu procentów, tym, które korzystają z dziesięcioprocentowego opustu, do dziewięćdziesięciu procentów, wreszcie tym, które mają piętnastoprocentowy opust, pełną ilość porównawczą, lecz jej nie przekraczać.

§ 2.

Dla obliczenia dopuszczalnej, maksymalnej ilości produkcji (uprawnienie browarnicze), jest miarodajna podstawa wymiaru podatku, t. j. stopień hektolitrowy ekstraktu.

§ 3.

Każdy przedsiębiorca browarniczy, który nie korzysta w pełni ze swego uprawnienia browarniczego w jednym z miesięcy: czerwiec, lipiec lub sierpień 1915, jest obowiązany zgłosić pisemnie niewyzyskaną część do władzy podatkowej I. instancji najpóźniej w dniu 20. odnośnego miesiąca. W razie zaniechania tego zgłoszenia w miesiącach czerwcu lub lipcu 1915, lub gdyby niewyzyskaną część podano jako o więcej niż pięć procentów mniejszą, będzie przysługujące browarowi uprawnienie browarnicze za miesiąc następujący uszczuplone o część, w poprzednim miesiącu nie wyzyskaną lub nie zgłoszoną.

§ 4.

Przedsiębiorcy browarniczy, którzy nie wyzyskają w pełni swego uprawnienia browarniczego w jednym z miesięcy czerwiec lub lipiec 1915, mogą przenieść niewyzyskaną część na następujący miesiąc z tym skutkiem, że ich uprawnienie browarnicze za ten miesiąc podnosi się o przeniesioną ilość. Dalej może każdy przedsiębiorca

browarniczy przenieść nie wyzyskaną przez siebie w jednym z miesięcy: czerwiec, lipiec i sierpień część uprawnienia browarniczego na inne przedsiębiorstwo browarnicze z tym skutkiem, że to ostatnie może swe uprawnienie browarnicze przekroczyć o ilość przeniesioną.

Każde tego rodzaju przeniesienie uprawnienia browarniczego należy poprzednio zgłosić pisemnie do władzy skarbowej I. instancji. Doniesienie może być dokonane łącznie z przepisaniem w § 3. zgłoszenia i ma zawierać stopień hektolitrowy ekstraktu, nazwę i siedzibę tego browaru, na który uprawnienie przeniesiono. Władza skarbową I. instancji winna bezzwłocznie zawiadomić o przeniesieniu organ powołany do nadzoru nad browarem, na który przeniesiono uprawnienie. Jak również właściwą dla władzę skarbową I. instancji.

§ 5.

Gdy browar wyczerpał przysługujące mu w myśl poprzednich przepisów uprawnienie browarnicze, nie przyjmuje się już zgłoszenia opodatkowanego postępowania przy wyrobie piwa i każda nadprodukcja podpada pod przepisy ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

§ 6.

Rozporządzenie to obowiązuje dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z wyjątkiem Galicji i Bukowiny. Wchodzi ono w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

154.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości z dnia 8. czerwca 1915,

którem ogranicza się rozpowszechnianie kart plastycznych, map, przewodników podróży i opisów miejscowości.

Odnosnie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 158, o zawieszeniu artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. ustawy zasadniczej państwa o ogólnych prawach obywateli zarządza się na mocy § 7. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, co następuje:

§ 1.

Wstrzymuje się rozpowszechnianie kopii wojskowych pomiarów kraju, planów i map plastycz-

nych o podziałce 1 : 50.000 lub większej, jak również rozpowszechnianie map o podziałce 1 : 200.000 i większej, dotyczących obszarów austriacko-węgierskiej Monarchii, Państwa niemieckiego i Turcji.

Karty mapy generalnej mogą być wydawane w pojedynczych egzemplarzach przez wydawnictwo geograficznego Instytutu wojskowego w Wiedniu oficerom i urzędnikom wojskowym, należącym do siły zbrojnej.

§ 2.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może w porozumieniu z Ministerstwem wojny pozwalać w poszczególnych wypadkach na nabywanie wymienionych w § 1. druków, o ile są one potrzebne dla celów państwowych lub gospodarstwa społecznego, a to do niedających się odłożyć, ważnych robót (kompozycje projektów komunikacji, regulacji rzek, innych budowli etc.) lub dla władz i przedsiębiorstw publicznych do urzędowego użytku.

§ 3.

Mapy o mniejszej podziałce niż 1 : 200.000, przewodniki i podręczniki podróży i opisy miejscowości, dotyczące austriacko-węgierskiej Monarchii, Państwa niemieckiego i Turcji lub poszczególnych części obszaru tych państw nie mogą być wogóle wysyłane do nieprzyjacielskich państw, zaś do innych państw obcych tylko za udzieleniem w każdym przypadku zezwoleniem władzy politycznej krajowej po porozumieniu się jej z komendą wojskową.

Władza polityczna krajowa może w porozumieniu z komendą wojskową zezwolić na wyjątki dla opisów miejscowości tutejszokrajowych miejsc kąpielowych i lotnisk.

Upoważnia się polityczną władzę krajową do wstrzymania na wniosek komendy wojskowej lub ograniczenia rozpowszechniania wewnątrz kraju druków, wymienionych w § 1., jeśli zawierają one ważne pod względem wojskowym daty, o których wiadomość może być dla nieprzyjaciela użyteczna.

§ 4.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą karać sądy, powołane do dochodzeń karnych w sprawach prasowych, w myśl § 9. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą z dniem 10. czerwca 1915.

Hochenburger wlr.

Heinold wlr.